

Visul nopților albastre

Nicu Hăloiu

Visul nopților albastre

...

Dincolo de toți și toate
Suntem noi, cu ale noastre,
Visul nopților albastre
Peste-ntinderi nesfârșite,
Pe sub luna care bate
În fereștile-adormite!

Suntem iubito, amândoi
Călătorii unui vis,
Începând de pe Tanis,
Planeta noastră de departe
Suntem noi iubito, noi,
Dincolo de toți și toate!

...

Noi am coborât de mult
De când am plecat din stele
În lumea celor efemere
Și-n cartea nopților albastre
Cartea fără de-nceput,
Suntem noi, cu ale noastre!

...

Îmi amintesc de noi, atunci,
De când nu plecasem încă,
Cum priveam bolta adâncă,
Și se năștea-n visele noastre,
În somnul liniștit, de prunci,
Visul nopților albastre!

...

Cum mai zburam noi, pe Tanis,
În nopțile pline de vise,
Cu aripile larg deschise,
Două suflete-adormite,
Două suflete-ntr-un vis,
Peste-ntinderi nesfârșite!

...

Și-acum, în viața trecătoare,
Am coborât amândoi
Și suntem noi iubito, noi,
De pe planeta de departe,
Suflete ce vor să zboare
Pe sub luna care bate!

...

Ți-aduci aminte, Asinor,
De-ntâia noastră primăvară,
Cum strălucea luna afară
Când noaptea era pe sfârșite
Și cum bătea ușor, ușor,
În fereștile-adormite?

...

În fereștile-adormite
Pe sub luna care bate
Peste-ntinderi nesfârșite,
Visul nopților albastre
Suntem noi, cu ale noastre,
Dincolo de toți și toate!